

rier i andre lande, og herudover skal udvalget i øvrigt yde rådet bistand.

De opgaver, der er henlagt til det midlertidige forureningsråd og det til dette knyttede tekniske forureningsudvalg, dækker i alt væsentligt de problemer, som er indeholdt i det fremsatte forslag til folketingsbeslutning. Jeg må derfor være af den opfattelse, at det er rigtigst, at man foreløbig afventer resultatet af forureningsrådets arbejde, inden man i folketinget træffer beslutning af videregående rækkevidde på dette område.“

Indenrigsministeren stillede sig tvivlende over for det hensigtsmæssige ved at oprette et særligt forureningsdirektorat som anført i det socialdemokratiske forslag, idet det ville medføre både et nyt vanskeligt koordineringsproblem og en u hensigtsmæssig dobbeltadministration. Om forslaget vedrørende ensartede, landsomfattende regler til afløsning af de lokale sundhedsvedtægter samt forslaget om oprettelse af amtssundhedskommissioner anførte ministeren, at han ikke var uenig i de betragtninger, der fandtes i forslaget og i bemærkningerne hertil. Men da disse spørgsmål for tiden var til behandling i indenrigsministeriets kommission vedrørende den offentlige hygiejne m. m. med stiftamtmand Lundsteen som formand, ville det næppe være hensigtsmæssigt, at folketinget nu traf beslutning på dette område.

Ministeren var enig i, at indsatsen må koncentreres om de i forslaget nævnte foranstaltninger med luftforurening, vandforurening, unødvendig støj og forslag om andre beskyttelsesforanstaltninger, og han fremhævede, at man allerede på en række af disse områder har iværksat forskellige arbejder.

Med hensyn til de betragtninger om de økonomiske problemer i forbindelse med forureningsbekæmpelsen, som er indeholdt i bemærkningerne til forslaget, erklærede ministeren sig i princippet enig i det synspunkt, at udgifterne ved begrænsning af forurening principielt bør bæres af den, der forårsager forureningen. Videre udtalte ministeren bl. a. følgende:

„I øvrigt vil jeg gerne om de økonomiske spørgsmål sige, at de udgifter, der er forbundet med gennemførelse af en række af de foreslåede konkrete foranstaltninger mod forureningen, er så betydelige, at det vil være nødvendigt at samordne indsatsen med den almindelige økonomiske politik for at undgå, at gennemførelse af foranstaltninger skal få uheldige virkninger på den økonomiske udvikling. Det må i denne forbindelse fremhæves, at væksten i industriproduktionen er en meget betydelig faktor for den økonomiske udvikling, samt at nogle af de foreslåede generelle foranstaltninger, f. eks. nedsættelse af svovlindholdet i olie til maksimalt 1 pct., vil påvirke konkurrenceevnen gennem forøgelse af driftsudgifterne, også indirekte, for virksomheder, der ikke forurener. Udgifterne vil alt efter karakteren af de foreslåede foranstaltninger falde på såvel den offentlige som den pri-